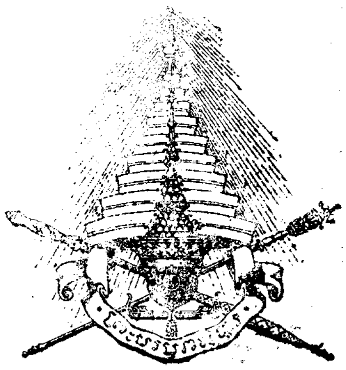

พระราชบัญญัติ
กรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้า ฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า ทุกวันนี้ เมื่อมีผู้ใดได้อุสาหะ แต่งหนังสือขึ้นด้วยสติปัญญา แลวิชาความรู้ของตน เพื่อพิมพ์จำหน่ายให้เกิดผลประโยชน์ ถ้าหนังสือเรื่องใดจำหน่ายได้มาก ก็มักมีผู้อื่นบังอาจเอาหนังสือเรื่องนั้นไปพิมพ์ขึ้นขาย โดยพลการ กระทำให้เสื่อมทรามผลประโยชน์ ซึ่งสมควรจะได้แก่ผู้แต่ง โดยความชอบธรรม มีอยู่เนือง ๆ แลการอย่างนี้ในนา ๆ ประเทศโดยมาก ย่อมมีกฎหมายห้ามปราม ไม่ให้ผู้อื่นลอกคัดหรือพิมพ์จำหน่ายหนังสือ ซึ่งผู้แต่งมิได้อนุญาต ทรงพระราชดำริห์เห็นว่า สมควรจะมีพระราชบัญญัติตั้งขึ้นไว้ ในพระราชอาณาจักร์ สำหรับคุ้มครองป้องกันผลประโยชน์ของผู้แต่งหนังสือ ตามสมควรแก่ความยุติธรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้สืบไป ดังนี้ ว่า

หมวดที่ ๑ ว่าด้วยนาม
แลกำหนดใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้มีนามว่า, "พระราชบัญญัติกรรมสิทธิ์ผู้แต่งหนังสือ ร,ศ, ๑๒๐"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศเปนต้นต่อไป

หมวดที่ ๒ ว่าด้วยกรรมสิทธิ์

มาตรา ๓ ผู้ใดได้แต่งหนังสือรวมเปนเล่มก็ดี หรือเปนแต่ส่วนของเล่มก็ดี ถ้าได้กระทำถูกต้องตามความในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ผู้นั้นมีกรรมสิทธิ์ ในหนังสือที่ตนได้แต่งนั้น เหมือนกับทรัพย์สมบัติของตน

มาตรา ๔ ผู้มีกรรมสิทธิ์ในหนังสือเรื่องใด มีอำนาจที่จะพิมพ์ จะคัดจะแปลเปนภาษาอื่น แลจำหน่ายหรือขายหนังสือ. ที่ตนมีกรรมสิทธิ์นั้นได้แต่ผู้เดียว ผู้อื่นที่มิได้รับอนุญาตจากผู้มีกรรมสิทธิ์ จะพิมพ์หรือจะคัดจะแปลเปนภาษาอื่นแลจะจำหน่าย หรือขายหนังสือนั้นไม่ได้

มาตรา ๕ ให้กรรมสิทธิ์คงอยู่ตลอดอายุของผู้แต่งหนังสือ แลคงต่อไปตั้งแต่วันที่ผู้แต่งถึงมรณภาพอีก ๗ ปี แต่ถ้าหนังสือเรื่องใด นับแต่วันที่ผู้แต่งได้รับกรรมสิทธิ์จนสิ้น ๗ ปี ภายหลังผู้แต่งมรณภาพ รวมเวลากรรมสิทธิ์ไม่ถึง ๔๒ ปีไซ้ ก็ให้กรรมสิทธิ์คงอยู่ต่อไป จนนับรวมได้ ๔๒ ปี ตั้งแต่วันที่ได้รับกรรมสิทธิ์หนังสือเรื่องนั้นจึงให้สิ้นอายุกรรมสิทธิ์

มาตรา ๖ หนังสือเรื่องใดถ้าผู้แต่งถึงมรณภาพก่อนได้รับกรรมสิทธิ์ ถ้าผู้รับมรดกนำมาขอกรรมสิทธิ์ภายในกำหนด ๑๒ เดือน

นับแต่วันที่ผู้แต่งถึงมรณภาพไป ก็รับกรรมสิทธิ์หนังสือเรื่องนั้นได้ แลให้กรรมสิทธิ์นั้นมีอายุ ๔๒ ปี นับตั้งแต่วันผู้แต่งถึงมรณภาพไปเปนกำหนด

มาตรา ๗ ต่อหนังสือซึ่งได้พิมพ์ในพระราชอาณาจักร์ แลได้จำหน่ายครั้งแรกในพระราชอาณาจักร์ จึงจะมีกรรมสิทธิ์ได้

มาตรา ๘ หนังสือคำราเรียน ซึ่งรัฐบาลได้ลงทุนให้แต่งขึ้นไว้ กรรมสิทธิ์แห่งหนังสือนั้นอยู่ในรัฐบาลทุกเมื่อ

มาตรา ๙ หนังสือซึ่งได้แต่งขึ้นหรือได้พิมพ์จำหน่ายก่อน แต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้นั้น

ข้อ ๑ ถ้าผู้แต่งได้ถึงมรณภาพก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้แล้ว หนังสือนั้นจะมีกรรมสิทธิ์ไม่ได้

ข้อ ๒ ถ้าผู้แต่งยังอยู่แลเปนผู้พิมพ์จำหน่ายเอง ถ้ามาขอกรรมสิทธิ์ภายใน ๑๒ เดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็รับกรรมสิทธิ์ได้

ข้อ ๓ ถ้าผู้แต่งยังอยู่แต่ได้ขายเรื่องหนังสือนั้นให้ผู้อื่นไปพิมพ์จำหน่าย เปนสิทธิ์ขาดแล้ว หนังสือเรื่องนั้นจะมีกรรมสิทธิ์ไม่ได้

ข้อ ๔ ถ้าผู้แต่งยังอยู่ แต่ได้ยอมให้ผู้อื่นพิมพ์จำหน่าย โดยมีสัญญาแบ่งผลประโยชน์กันมาประการใด ผู้แต่งจะขอกรรมสิทธิ์ต้องบอกให้ผู้พิมพ์จำหน่ายทราบก่อน ถ้าผู้พิมพ์จำหน่ายยินยอม ผู้แต่งจึ่งจะมีกรรมสิทธิ์ได้ถ้าผู้พิมพ์จำหน่ายร้องขัดขวาง ก็ให้ศาลพิจารณาดูผลประโยชน์ ที่จะพึงได้พึงเสียในคดีเรื่องนั้น ตามกฎหมายแลประเพณี แลให้ศาลมีอำนาจที่จะพิพากษา ว่าหนังสือเรื่องนั้นควรมีกรรมสิทธิ์หรือไม่

หมวดที่ ๓ ว่าด้วย
ลักษณรับแลโอนกรรมสิทธิ์

มาตรา ๑๐ บรรดาหนังสือซึ่งจะมีกรรมสิทธิ์ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องลงพิมพ์แล้ว แลผู้แต่งต้องนำหนังสือเรื่องนั้นมาให้เจ้าพนักงานจดลงทะเบียน แต่ภายในกำหนด ๑๒ เดือน ตั้งแต่ได้พิมพ์จำหน่าย หรือถ้าเปนหนังสือที่ผู้แต่ง ถึงมรณภาพก่อนได้รับกรรมสิทธิ์ ผู้รับมรฎกต้องนำมาขอจดทะเบียนแต่ภายในกำหนด ๑๒ เดือน นับแต่วันมรณภาพของผู้แต่ง

มาตรา ๑๑ หนังสือเรื่องใดที่ได้มีกรรมสิทธิ์แล้ว แม้ผู้มีกรรมสิทธิ์ ได้แก้ไขแลพิมพ์ขึ้นเปนฉบับหลังต่อไป จะนำฉบับหลังมาจดทะเบียนขอกรรมสิทธิ์ในฉบับนั้น ๆ ต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๒ บรรดาหนังสือที่นำมาจดทะเบียนขอกรรมสิทธิ์นั้น ให้ผู้ขอกรรมสิทธิ์ส่งหนังสือนั้นไว้กับเจ้าพนักงานฉบับ ๑

มาตรา ๑๓ ให้เจ้าพนักงานมีสมุดทะเบียนไว้สำหรับจดบาญชีหนังสือ ที่มีผู้ขอกรรมสิทธิ์จงทุกราย แลเมื่อได้จดหนังสือเรื่องใดลงทะเบียน ต้องให้ผู้ขอกรรมสิทธิ์แลเจ้าพนักงาน ลงชื่อไว้ในทะเบียนเปนสำคัญ แลสมุดฉบับที่ผู้ขอกรรมสิทธิ์ได้ส่งไว้ต่อเจ้าพนักงานนั้น ก็ให้เจ้าพนักงานแลผู้ขอลงชื่อไว้เปนสำคัญอย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ผู้ใดได้รับโอนกรรมสิทธิ์ ต้องนำหลักฐานเปนสำคัญ ในการที่ได้โอนกรรมสิทธิ์นั้น มาแสดงต่อเจ้า

พนักงาน เมื่อเจ้าพนักงานเห็นเปนการถูกต้องแล้ว ก็ให้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ให้แก่ผู้นั้น ต่อเมื่อได้จดโอนในทะเบียนแล้ว ผู้รับโอนจึงจะมีอำนาจ ในกรรมสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ์นี้

มาตรา ๑๕ บรรดาหนังสือที่มีกรรมสิทธิ์ ผู้มีกรรมสิทธิ์ จะต้องถวายไว้สำหรับหอหลวง ฉบับ ๑ หอพระสมุดวชิรญาณ ฉบับ ๑ แลหอพุทธสาสนสังคหะ ฉบับ ๑

หมวดที่ ๔ ว่าด้วยล่วงกรรมสิทธิ์

มาตรา ๑๖ บรรดาหนังสือที่มีกรรมสิทธิ์อยู่นั้น ห้ามมิให้ผู้ใดลอกคัดหรือแปลเปนภาษาอื่นหรือพิมพ์จำหน่าย โดยหาผลประโยชน์ก็ดี หรือไม่หาผลประโยชน์ก็ดี แลห้ามมิให้ผู้ใดช่วยจำหน่ายหนังสือ ซึ่งคัดลอกหรือแปลหรือพิมพ์ โดยผิดกฎหมายเช่นนั้น เว้นไว้แต่เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตของผู้มีกรรมสิทธิ์ยอมให้ทำจึงทำได้ ถ้าผู้ใดกระทำผิดตามที่ว่ามาในมาตรานี้ ผู้นั้นมีความผิดฐานล่วงกรรมสิทธิ์ ผู้มีกรรมสิทธิ์ มีอำนาจที่จะฟ้องเรียกสินไหมเปนค่าเสียหาย หรือค่าธรรมขวัญได้ตามสมควร แลบรรดาหนังสือซึ่งได้พิมพ์ขึ้นโดยล่วงกรรมสิทธิ์ ให้ถือว่าเปนทรัพย์ของผู้มีกรรมสิทธิ์ ๆ มีอำนาจที่จะฟ้องเรียกริบเอาจากผู้ใดใดซึ่งยึดถือหนังสือนั้นไว้ ถ้าขัดขืนไม่ส่งให้ ก็ให้ฟ้องเรียกสินไหมค่าเสียหายหรือค่าทำขวัญ หรือเปนเลมิดอำนาจศาลได้

หมวดที่ ๕ ว่าด้วยค่าธรรมเนียม

มาตรา ๑๗ ให้เรียกค่าธรรมเนียมจดทะเบียนกรรมสิทธิ์หนังสือเรื่องละ ๕ บาท ค่าโอนกรรมสิทธิ์เรื่องละ ๕ บาท เปนกำหนดค่าธรรมเนียมทั้งนี้ ให้เรียกจากผู้ขอกรรมสิทธิ์ หรือผู้ขอโอนกรรมสิทธิ์

มาตรา ๑๘ ให้เจ้ากรมพระอาลักษณ์เปนผู้รักษาแลจัดการ ให้เปนไปตามพระราชบัญญัติ์นี้

ประกาศมาณวันที่ ๒ สิงหาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๐ เปนวันที่ ๑๑๙๖๒ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ประกาศ กระทรวงเกษตราธิการ

เรื่อง ที่ดินตำบลคลองซอย ที่ ๓,๔,๕,๖,๗,๘,๙
ฝั่งใต้คลองรังสิต แลคลองซอย ที่ ๑๒,๑๓,
ฝั่งใต้คลองหกวาสายล่าง

ขอแจ้งความให้ทราบทั่วกันว่า บริษัทขุดคลองแลคูนาสยาม ได้ยื่นหนังสือต่อกระทรวงเกษตราธิการ ขอรับตราจองสำหรับที่ดินตำบลคลองซอยที่ ๓, ๔,, ๕๖, ๗, ๘. ๙, ฝั่งใต้คลองรังสิต, ตั้งแต่พ้นเขตร์ที่ดินคลองรังสิต, จนถึงเขตร์ที่ดินคลอง ๖ วาสายล่าง คือ

คลองซอยที่ ๓ ยาวประมาณ ๑๑๐ เส้น,
คลองซอยที่ ๔ ยาวประมาณ ๑๑๐ เส้น,
คลองซอยที่ ๕ ยาวประมาณ ๑๓๓ เส้น,
คลองซอยที่ ๖ ยาวประมาณ ๑๕๐ เส้น,
คลองซอยที่ ๗ ยาวประมาณ ๑๘๗ เส้น,
คลองซอยที่ ๘ ยาวประมาณ ๑๘๖ เส้น,
คลองซอยที่ ๙ ยาวประมาณ ๑๙๑ เส้น,

แลคลองซอยที่ ๑๒ ฝั่งใต้คลอง ๖ วาสายล่าง ตั้งแต่พ้นเขตร์คลองหกวาสายล่าง จนถึงที่สุดคลอง ยาวประมาณ ๑๕๒ เส้น, แลคลองซอยที่ ๑๓ ฝั่งใต้